

sistere et contra dicere om̃s aduersarij ṽr̃.
 Ac si apte membris suis infirmioribus dicat.
 Nolite terri nolite p̃imescere. uos ad certamen ac
 ceditis sed ego p̃relior; uos uerba edetis sed ego sū
 qui loquor. Sequitur. Trademini autem ap̃rentib;
 & fr̃at̃ribus & cognatis & amicis & morte et uob̃
 afficient; minorem dolorem mala ingerunt. que ab
 eternis inferuntur. Plus uero in nobis ea tormenta
 sentiunt que ab illis patimur de quorū mentibus
 p̃sumebamus quia cū damno corporis mala noseri
 curat amisse caritatis. Hinc est enī quod de uicla
 traditore suo p̃ psalmistam dñs dicit. Equidem si
 inimicus meus maledixisset mihi sub portasse in
 utiq; Et si is qui oderat me sup me magna locu
 rus fuisset. absconderem me utiq; ab eo. Tu uero
 homo unanims dux meus & notus meus. Qui simul
 me cū dulces capiebas cibos in domo dñi ambulaui
 mus cū consensu. Et rursum. homo pacis mee in
 quo sperabam. & qui edebat panes meos amplauit
 aduersus me subplantationem. Ac si de traditore
 suo aptis uocibus dicat. Transgressionem eius tanto
 grauius pertuli. quanto hanc ab eo qui meus esse
 uidebatur sensi. Om̃s ergo electi quia summi capiti
 membra sunt. capite quoq; suū in passionibus se
 ciuntur ut ipsos aduersarios in sua morte sentiant
 de quorū uita p̃sumebant & tanto eis crescit mer
 ces operis. quanto eis uirtutis lucrū p̃ficiat. et
 alienę damno caritatis. Sed quia dura sunt que
 p̃dicuntur de afflictione mortis. protinus con
 solatio subditur de gaudio resurrectionis cū dicit.
 Capillus de capite ur̃o non peribit. Scimus fr̃s
 quia caro in eis dolet. capillus in eis non dolet.
 At ergo martyribus suis. Capillus de capite ur̃o non
 peribit. uide licet aperte dicens. Cur timetis

Trin Stadtbl.

217/1403

fol. 135^r